

остава назадъ, а слабитѣ ще пуца напредъ. Той ще пази слабитѣ, ще имъ бжде задна стража. Богъ остава всѣкога назадъ, да пази слабитѣ и да имъ помага. Затова е казано въ Писанието: „Богъ ще ви бжде задна стража“. Съ своитѣ свѣтли мисли, чувства и постѣпки, Богъ помага на слабитѣ и страдащитѣ. Така трѣбва да постѣпва всѣки човѣкъ. Ако е силенъ, ще остане на тила да помага на слабитѣ. Ако е слабъ, ще излѣзе напредъ, други да му помагатъ.

Сегашнитѣ хора се страхуватъ отъ смъртта, затова се криятъ, оставатъ назадъ, въ тила. Какво страшно има въ смъртта? Да умре човѣкъ, това значи, да отиде въ свѣта: у-мира, т. е. човѣкъ отива въ другъ свѣтъ, по-красивъ отъ земния. Ако можете за малко време да влѣзете въ този свѣтъ, вие не бихте желали да се върнете. Този свѣтъ е скритъ съзнателно отъ погледа ви, за да останете още на земята, да се учите. Мжчно се живѣе на земята, но сжщевременно земниятъ животъ дава голѣми опитности на човѣка. Земниятъ животъ крие въ себе си условия за голѣми придобивки. Земята дава на човѣка онази ровка материя, която той трѣбва да обработи. Така обработена, човѣкъ я занася въ другия свѣтъ, тамъ да работи съ нея. Тази материя не сжществува въ онзи свѣтъ. Като се върне отново на земята, човѣкъ продава обработената вече материя, за да купи друга, която пакъ да обработва. Ще кажете, че човѣкъ слиза на зе-